

[Justitsministeren]

efter justitsministeriets vurdering af væsentlig betydning for tilliden til lægdommerinstitutionen. En indførelse af den nævnte EDB-ordning måtte i hvert fald forudsætte, at der var mulighed for at udskille de mindre egne-

de. Da udtagelse af personer til grundlisterne til brug ved dannelse af underretternes domsmandslistor og landsretternes nævninge- og domsmandslistor for perioden den 1. januar 1980 til 31. december 1983 skal være tilendebragt inden den 1. april i år, og da betydningen af den ovennævnte undersøgelse først vil vise sig i denne periode, finder justitsministeriet ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at overveje en ændring af de gældende regler.

Til *arbejdsministeren* (23/1 79) af:

Tyroll (VS):

»Hvilken lovhjemmel er der i gældende lov for begrebet »til rådighed for arbejdsmarkedet«, således som det bliver anvendt bl. a. i børnepasningscirkulæret, der er udsendt den 5. januar 1979?«

(Spm. nr. 518).

Begrundelse.

I et forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, der foreligger fra arbejdsministeriets 2. kontor (dateret den 19. januar 1979), er indeholdt et ændringsforslag til § 62. I dette ændringsforslag er et pkt. 5, hvorefter dagpenge ikke må udbetales til et medlem, »som af anden grund ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet...«.

Den tidligere chef for arbejdsformidlingen i hovedstaden, Lauge Kallestrup, har givet udtryk for, at det er tvivlsomt, om der kan findes lovhjemmel i den gældende lov for arbejdsdirektoratets nye børnepasningscirkulære, der er udsendt den 5. januar 1979. Det omhandler bl. a., at arbejdsløshedskassemedlemmer, der ikke kan få deres børn passet, ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor ikke har ret til dagpenge.

Det omtalte ændringsforslag tilsigter åbenbart at tilvejebringe denne lovhjemmel. På denne baggrund er det interessant at få svaret, hvilken lovhjemmel der er i den nu gældende lov.

Besvarelse (1/2 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, hvad jeg tidligere har sagt i folketinget, bl. a. foranlediget af bemærkninger fra hr. Tyroll under 1. behandling af SFs forslag til folketingsbeslutning om retten til dagpenge for medlemmer med børnepasningsvanskeligheder (B 38): Det er og har altid været en forudsætning for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet. Dette har altid været et bærende princip i lovgivningen og i fagbevægelsens administration af arbejdsløshedsforsikringen.

På dette som på mange andre områder er det nærmere indhold af hovedreglen udviklet gennem praksis, altså gennem arbejdsløsheds-kassernes afgørelser og gennem ankeinstansernes behandling af disse afgørelser. Ved behandlingen af ankesager søger arbejdsdirektoratet og ankenævnet naturligvis at fastlægge hovedlinjer for afgørelserne for at skabe en så ensartet behandling af medlemmerne som muligt. Når disse hovedlinjer efter nogen tids praksis ligger klar, eller når udviklingen har medført behov for ændret praksis, meddeles dette kasserne gennem cirkulærer fra direktoratet, således at sagerne kan finde deres rette afgørelse allerede under kassernes behandling. Der er således tale om en forhåndstilkendegivelse om, hvorledes sagerne kan forventes afgjort i tilfælde af anke. Børnepasningscirkulæret af 5. januar 1979 er et af de mange cirkulærer, der er udsendt på denne baggrund og med dette formål.

Det er imidlertid min opfattelse, at det på meget centrale områder af forsikringen – som f. eks. rådighedsbegrebet – er rigtigere, at retstilstanden fastlægges gennem udstedelse af egentlige regler i henhold til en bemyndigelse i loven. Derved bliver det muligt at udstede generelle regler, der i videst muligt omfang klarlægger de lediges rettigheder og forpligtelser. Derfor indeholder det forslag om ændring af arbejdsløshedsloven, som nu fremsættes, en bemyndigelse til at udstede regler på dette område.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (24/1 79) af: